

Nr 322.

Av herr **Hansson** i Sölvesborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 30, angående bemyndigande för järnvägsstyrelsen att utgiva ersättning i anledning av järnvägsolyckan vid Getå.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 30 till innevarande års riksdag föreslås »att järnvägsstyrelsen — — — — förlust av resgods».

Vid statsrådsprotokollet är bifogat ett av järnvägsstyrelsen av den 7 november 1918 avgivet yttrande, av vilket framgår, att ingen laglig skyldighet för statens järnvägar förelåg att utgiva skadestånd, men med hänsyn till det egenartade i själva händelsens förlopp, och då ömmande omständigheter måste anses vara förhanden beträffande ett flertal personer, hemställer styrelsen om bemyndigande att i anledning av ifrågakvarande olycka av trafikmedel utgiva skälig ersättning.

För att uppnå den goda uppgörelse för alla parter, som här av järnvägsstyrelsens yttrande framgår vara meningen och önskvärdheten, finner jag det vara fördelaktigt, att järnvägsstyrelsen får den önskade friheten att besluta, huruvida och i vad mån ersättning borde utgå.

Vid denna olycka befunnos även flera av restaurantbolagets personal, vilka vid olyckstillfället voro i bolagets arbete uti restaurationsvagnen. Bolaget har sedan olycksdagen på ett för bolaget hedrande och vackert sätt tagit sig hand om denna sin personal, på så sätt att dessa under hela tiden åtnjutit samma fördelar som de hade, då de stodo i sitt arbete. Bolagets personal är försäkrad i riksförsäkringsanstalten och skulle i detta fall tänkas, att deras ersättningsanspråk komme sedermera att hänvisas till riksförsäkringsanstalten, därför att olyckan skedde uti deras arbetes utövning.

Man vågar hoppas, att järnvägsstyrelsen, då den går att besluta i de olika ersättningsfrågorna, kommer att avsevärt höja ersättningarna utöver dem som riksförsäkringsanstalten kan utbetala. Här ovan nämnda restaurangpersonal utgöres enligt till mig lämnad uppgift av inalles 5

personer, av vilka 2 vid olyckan ljutit döden samt 3 så svårt skadats, att det ännu ej kan sägas, i vilken utsträckning de i framtiden komma att lida men. Denna personal har likt alla övriga, vilka voro med olyckståget, fått vara med om alla de lidanden, som uppstått efter en sådan olycka, och det skulle verka nedslående, om de, på grund att de vid olyckstillfället voro i sitt arbete, skulle komma att få en särställning, jämförd med övriga, som voro med tåget.

På grund av vad jag sålunda anført, tillåter jag mig värdsamt hemställa,

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 30, ville besluta, att ersättning efter samma grunder, som kan komma att utbetalas till efterlevande efter personer, som vid olyckan ljutit döden, samt till därvid skadade personer eller för vid olyckan uppkommen skada å eller förlust av resgods, måtte tillerkännas den å tåget tjänstgörande restaurangpersonalen.

Stockholm den 10 februari 1919.

A. H. Hansson.
Sölvesborg.
